
Jurgis Ambraziejus Pabrėža

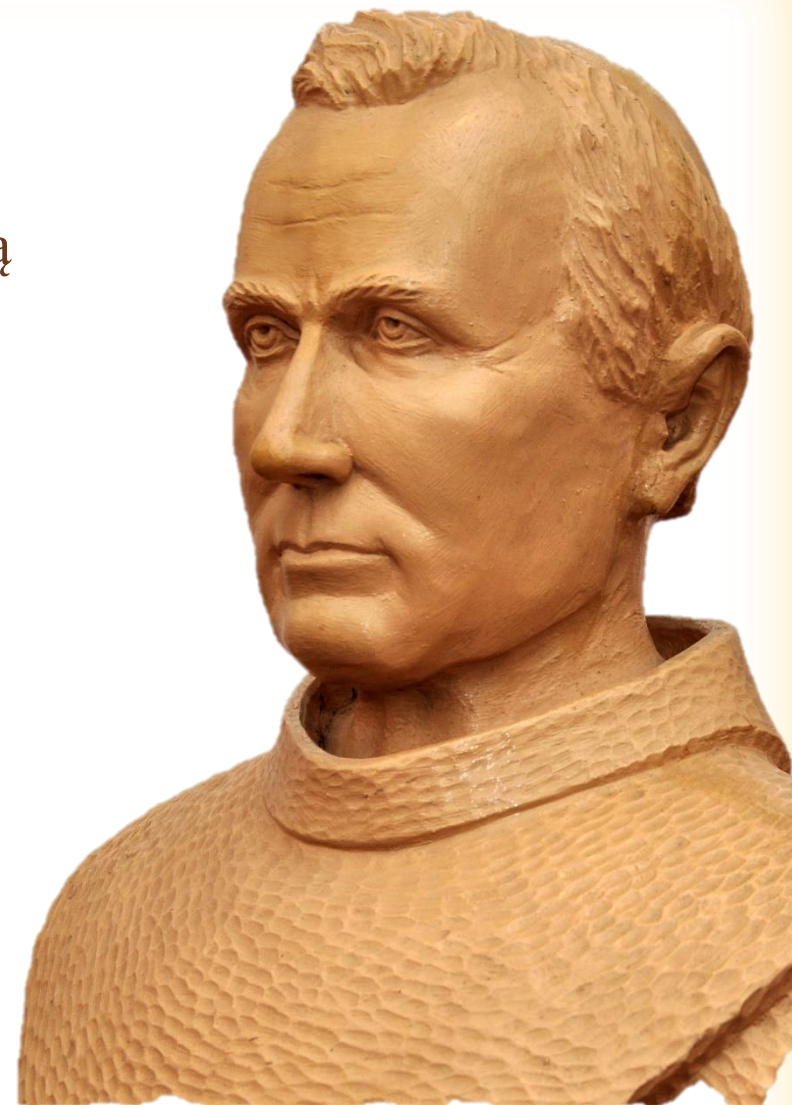
1771-01-15 – 1849-10-30

TRUMPA BIOGRAFIJA

Jolanta Kietkutė OFS

Jurgis Ambraziejus Pabrėža

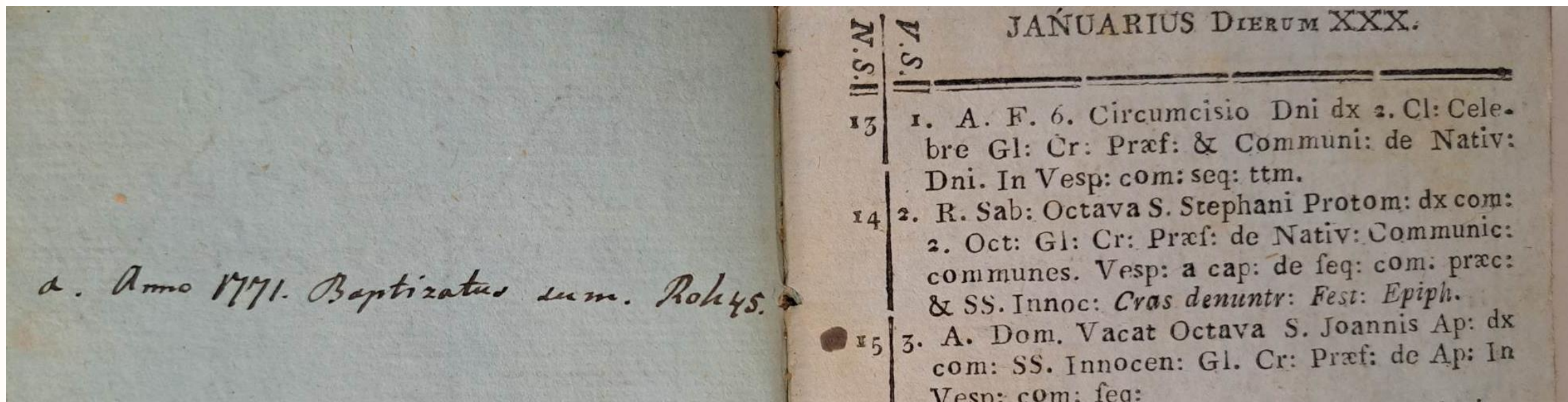
1) kunigas	10) mokyklos, ugdyti rašomąją bendrinę žemaičių kalbą pradininkas
2) garsus pamokslininkas	
3) jautrus nuodėmklausys	
4) išmintingas dvasios tėvas	11) liaudies gydytojas
5) Trečiojo ordino pranciškonas	12) lietuvių botanikos tėvas
6) dvasinio turinio knygų autorius	13) pirmojo lietuviško (žemaitiško) geografijos vadovėlio autorius
7) vienas iškiliausių XIX a. švietėjų	14) lietuviškų geografijos terminų autorius
8) žemaičių bendrinės kalbos kūrėjas	15) menininkas
9) mokytojas	16) Poetas
	17) bibliofilas

Liaudyje laikomas šventuoju – švento gyvenimo pavyzdžiu

Jurgis Pabrėža gimė **1771 metų sausio 15 d.**

Telšių pavieto Lenkimų parapijos Večių kaime (Skuodo r.),
Jono ir Rožės Baužinskaitės Pabrėžų šeimoje,
kurioje užaugo 8 vaikai: 3 sūnūs ir 5 dukterys.

J. A. Pabrėžos 1815 m. Rubricelė – liturginis kalendorius (Čartoriskių biblioteka, Krokuva)*

* 2023 m. gegužės mėn. atrado doc. dr. Liudas Jovaiša

Jurgis Pabrėža

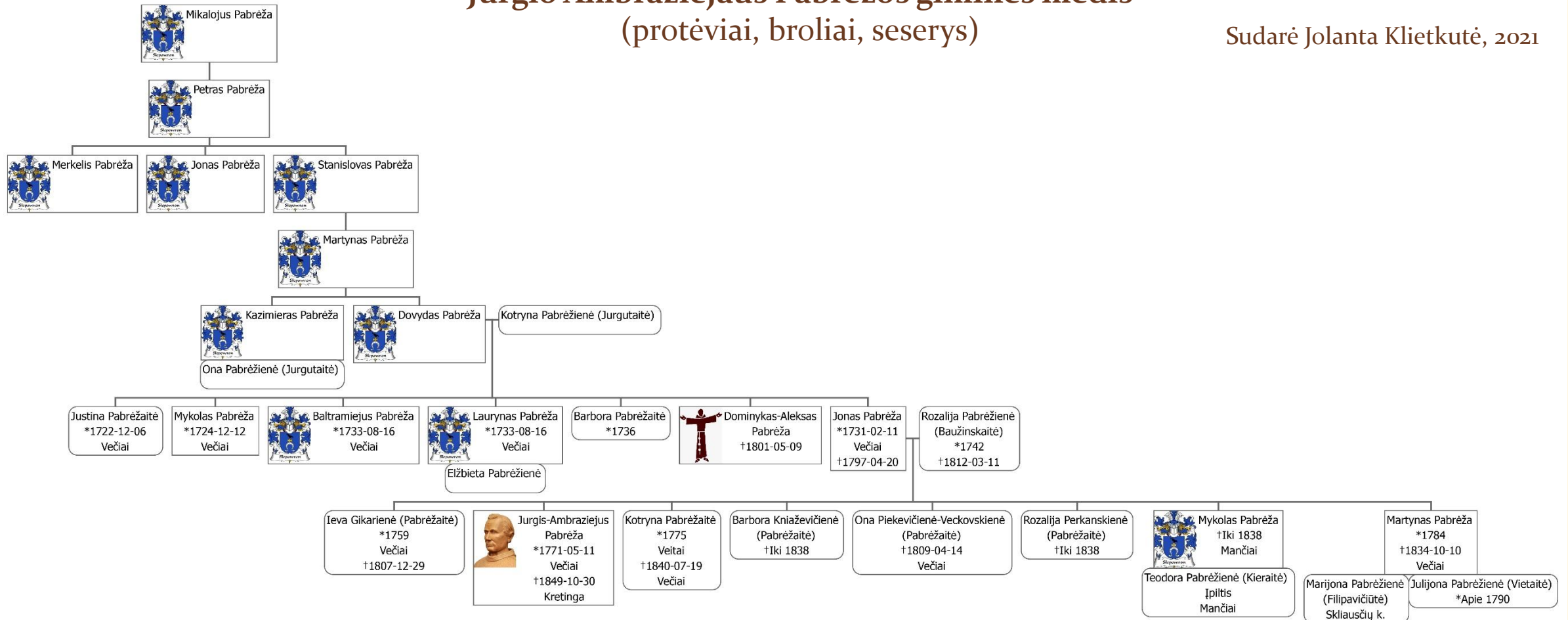
krikštytas 1771 m. sausio 15 d. Lenkimų bažnyčioje:

„IANUARIUS Anni, 1771 D. 15 Hujus Bapt Infans n-ne Georgius L.L.P.P.G.D. Joannis Pabreža matris Roza Bawżynska. L.L. Joseph Bawżynski cum Elizabetha Pabreżowna Stephan Pruszyński asistens Infans de Wecze Par Lenkimens“.

- Krikšto metriko nuorašą pateikia Petras Ruškys.
- Lenkimų RKB 1764–1809 m. Krikštų metrikų knyga yra dingusi.

Jurgio Ambraziejaus Pabrėžos giminės medis (protėviai, broliai, seserys)

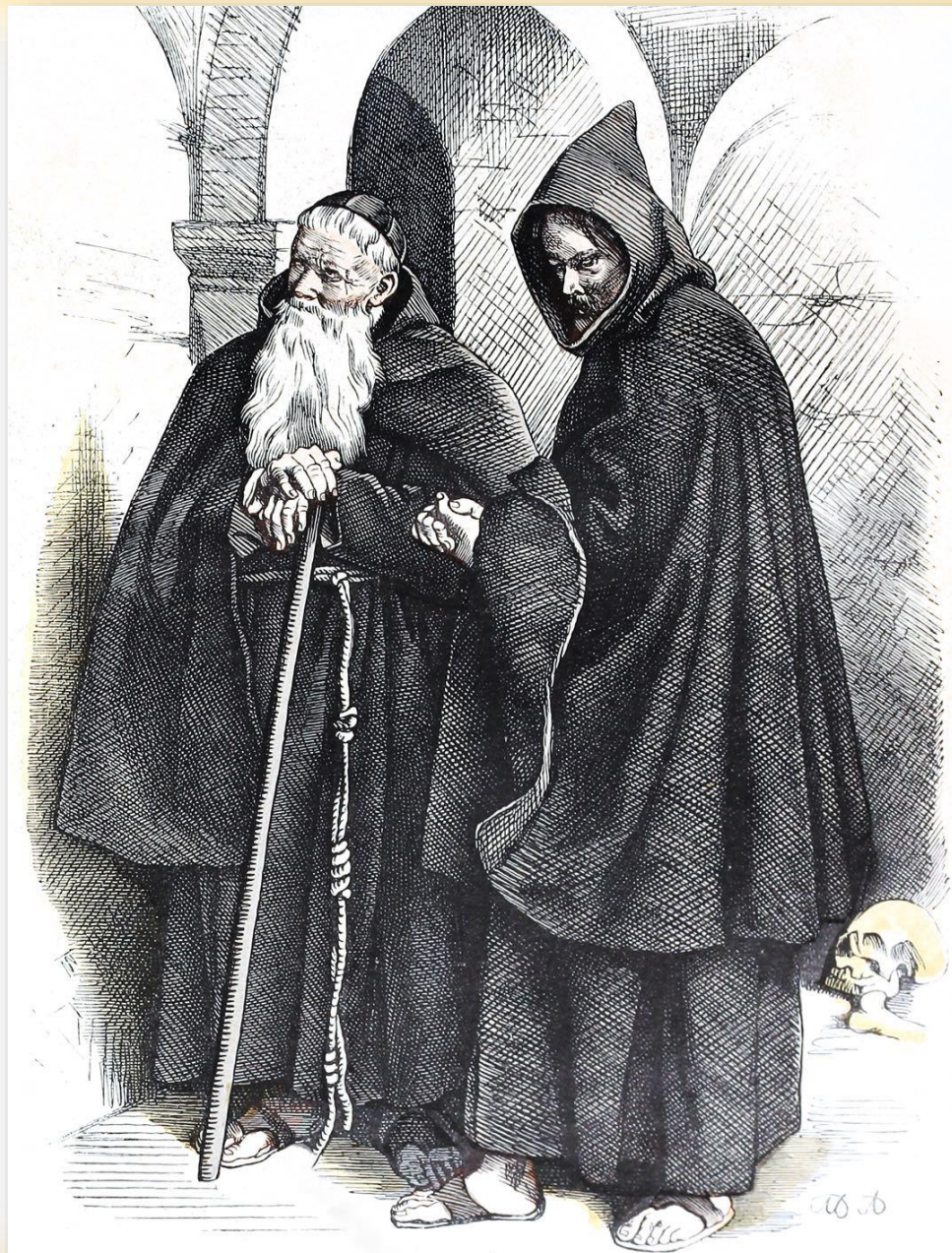
Sudarė Jolanta Klietkutė, 2021

Jurgis augo dievobaimingoje ir mylinčioje šeimoje. Motina vaikams kalbėjo apie tai kas yra nuodėmė, kas yra dorybė, kaip šventai gyventi, kad galėtų patekti į dangų.

Pabrėžų giminės dvasininkai:

1. **Jurgis Pabrėža** († 1710), vienuolis rokitas, atsiskyrėlis Vilniuje.
2. **Mykolas Pabrėža** (apie 1714 – apie 1772), Kražių vikaras, nuo 1743 m. Liolių klebonas.
3. **Mikalojus Inocentas Pabrėža** (apie 1728 – ?), studijavo Vilniaus senosios regulos karmelitų naujokyne prie šv. Jurgio bažnyčios.
4. **Laurynas Pabrėža** (1730 – 1803-02-17), vienuolis marijonas Miroslave.
5. **Baltramiejus Pabrėža – br. Alexius** (1733-08-16 – 1801-05-09) pranciškonas konventualas Vilniuje.
6. **Dominykas Pabrėža** (? – 1844-01-12), kuratas, vienuolis pranciškonas Vilianiuose, Latvija.
7. **Jurgis Ambraziejus Pabrėža** (1771 Večiai – 1849 Kretinga), vienuolis pranciškonas.

Akmuo atitemptas iš
kaimynystėje buvusios
Šimkų sodybos

Gimtoji sodyba Večių kaime nugriauta apie 1970 m., t. y. pasitinkant J. A. Pabrėžos 200-ąjį jubiliejų

- ❖ Nuo 1785 m. (14 metų amžiaus) Jurgis Pabrėža **mokėsi** vienintelėje Vakarų Žemaitijoje vidurinėje mokykloje, vadintoje **Karolštato (Kretingos) paapygardine mokykla**, kurioje tuo metu dėstė geriausi mokytojai – tėvai jėzuitai.
- ❖ Gyveno mokyklos bendrabutyje.
- ❖ 1791 m. mokyklą baigė *diligentiae* medaliu.

1792–1794 m. studijavo mediciną
Vyriausioje LDK mokykloje Vilniuje
(Vilniaus universitete): anatomiją, chirurgiją, botaniką,
chemiją, fiziką, gamtą, teologiją ir egzegezę.
Medicinos studijų nepabaigė.

J. Pabrėža laiške profesoriui Johanui Fridrichui
Volfgangui rašė, kad dar lenkų laikais praėjęs
mokslus Vilniaus universitete, bet tais metais
kilęs **Tado Kosciuškos vadovaujamas**
sukilimas nutraukė jo mokslus ir pakreipė
kelį į kunigų seminariją.

- ❖ Daugumoje publikacijų rašoma, kad 1794 m. jis dalyvavo Tado Kosciuškos sukilime. Tiesiogiai tai liudijančių faktų kol kas nerasta, tačiau žinome, kad taip vadinamame Vilniaus sukilime dalyvavo universiteto profesoriai ir daug studentų, tad labai realu, kad ir J. Pabrėža turėjo šią galimybę.
- ❖ Savo abejones jis išdėsto laiške, kuriame tėvų prašo atleisti jo padarytus nemalonumus, nerimauja, kad gal paskutinį kartą tėvai mato jo raštą, ir kad jie susitiks gal tik po mirties. Tegul tėvai nedejuoja ir neverkia: „**nesu ligšiolei kareiviu, o gal ir nebūsiu, jei nepaims prievarta. Bet jei kartais ir likčiau** [kareiviu], **gal Dievas leis gyvam išlikti**“.
- ❖ Taigi, Jurgis Pabrėža parašė tėvams atsisveikinimo laišką, toliau – tik prielaidos...
- ❖ Žinome, kad sukilimas nutraukė Vilniaus universiteto studijas, kurios buvo atgaivintos tik 1795 m. antrame pusmetyje. Atsižvelgiant į laiško J. F. Volfgangui eilutes, galėtume numanyti, kad J. A. Pabrėža tiesiog labai troško mokytis, troško žinių. **Kadangi sukilimas nenuspėjamam laiko tarpui nutraukė universiteto veiklą, o Vilniuje buvo nesaugu, J. Pabrėža (gal net savo dėdės pranciškono Aleksandro patartas) žinių siekti patraukė į toli nuo politinių neramumų esančią aukštojo mokslo įstaigą – Varnių kunigų seminariją.**

1794 m. rugpjūčio 1 d.,
būdamas 23 metų amžiaus,
tapo Varnių kunigų
seminarijos klieriku.

*" 1794. Alumnus factus sum
Seminarii Varniensis. - Annus 21.*

31 | 19. A. F. 5. S. Petri ad Vincul. dx maj: ex r:
hui. com. S. Paul. et Oct. Gl. Cr. Praef. de
Ap In Vesper. com. S. Paul. seq; et Oct.
20. A. F. 6. S. Bernardi Ab. C. dx com. Oct:
Gl. Cr. Praef. de B. Vesp. a cap. de seq; com:
præc. et Oct.
S. Joannis Baptistæ Vid. dx com:

1794. Tapau Varnių seminarijos alumnu. 21-ieji metai

1796 m. vasario 26 d.
Žemaičių vyskupas
Steponas Giedraitis
Jurgį Pabrėžą
išventino kunigu.

" - 1796. - ad S. Ord. Presbyteratus pro.
motus sum. - Annus 19. finitus.

1796. Buvau pakeltas į šv. kunigystės luomą.
Baigėsi 19-ieji metai

com. Cras d. Natalis S. Celsitud. **MARIÆ PAULI.**

16 4. A. F. 5. S. Ansgarii Ep. C. P. R. S. dx Gl:
Vesp: a cap. de feq; com. præc:

Večiai

Jurgio Pabrėžos
gimtinė

J. A. Pabrėžos dvasininko tarnystė

②

Raudėnai

1798-09-05 – 1799-02-19

Raudėnuose

(administratorius) (27–28 m.)

Varniai

③

Tverai

1796-04-23 –

1798-07-07

Šiluvoje

(vikaras) (25–27 m.)

①

Šiluva

1799-03-05 – 1801-02-11

Tveruose

(vikaras) (28–30 m.)

Plungė ④

1801-02-28 – 1807-12-04

Plungėje

(vikaras) (30–36 m.)

⑥

Kretinga

1817–1849 m. Kretingoje

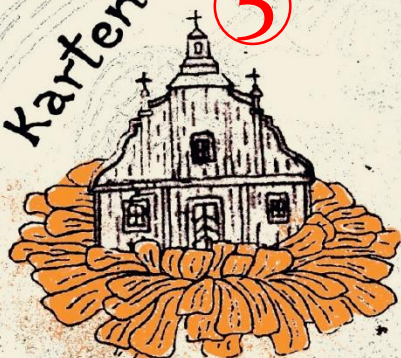
1817–1821 m. mokytojas (46–50 m.),

1821–1826 m. pamokslininkas (50–55 m.),

1826–1849 m. emeritas (55–78 m.)

(37–45 m.)

Kartena ⑤

1808-01-28 – 1816-10-02

Kartenoje

(1808–1814 mansionarijus)

(1814–1816 altarisas)

1796–1798 m. Šiluvoje (vikaras) (25–27 m.)

1796 m. balandžio 23 d.

matome pirmąjį jauno kunigo
Jurgio Pabrėžos pakrikštytą kūdikį:
„Morta, gimusi vakar,
nesantuokinis kūdikis, iš
Grigalaičių kaimo. Krikštatėviai –
Motiejus Gregaravičius ir Ieva
Kuraitienė, visi iš Šiluvos parapijos“.

*F. in 28ta Apr. Ego Georgius Pabrez Vicar. Bavi. Infantem M^{re}
Martham heri natam illegitimi Thomⁱ de Villa Grygatayue Pa-
trini fuer^e Mathew Gregorowicz et Eva Kurayciowa. Omnes
Pars. Grygotay.*

*F. Anno Dⁿⁱ 1798. Die 7ma Mensis Julij. Ego Georgius Pabrez
Vicarius Syzdouiensis baptisavi Infantem Nomine Annam
Sta hujus natam ex Legitimis Conjugibus Patre Josepho
Kortowski, Matre Rosalia Kortowska de villa Kadity
hujus Parochia Syzdouiensis. Patrini fuer^e Antonius Ko-
manowski de villa Szuselnie et Magdalena Jurgowska
de villa Kopkiepie. Ambo Ejudem Parochia.*

Paskutinį kūdikį Šiluvoje J. Pabrėža krikštijo **1798 m. liepos 7 d.**

1798–1799 m. Raudėnuose (administratorius) (27–28 m.)

Metryki Ochrzczonych Wosciota Parafialnego Raudznaniskiego.

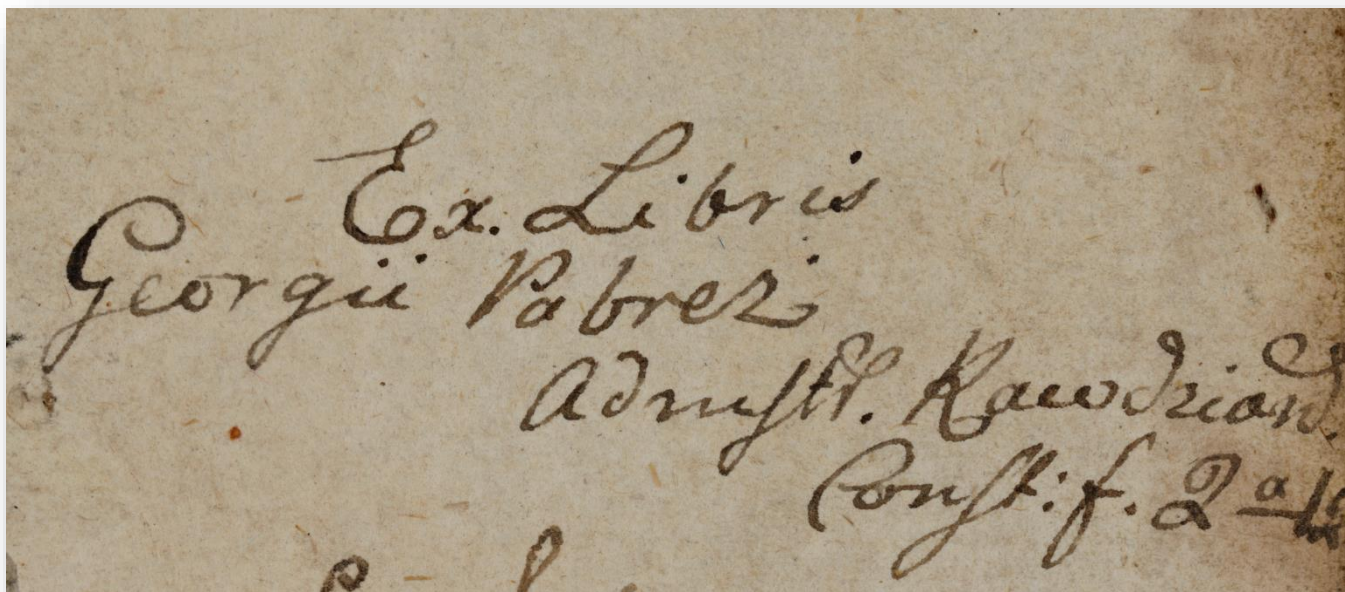
*Anno Dni 1798. Die 5. Mensis Septembris. Ego
Georgius Pabrez Vicarius Raudznanensis, baptisavi Infan-
tem Nomine Rosam huiusmodi natam ex Legitimis Coniugi-
bus Patre Martino Pocius Matre Barbara Dutkayty. Patri-
ni fuerit Martinus Dutkus et Marianna Zylwiciowa.
Omnes de villa Perz, Parochia Raudznanensis.*

Raudėnų bažnyčios krikštų knygoje **vikaro** J. Pabrėžos
pirmojo pakrikštyto kūdikio įrašą randame
1798 m. rugsėjo 5 d.

*si Ejusdem Parochia. — — —
Anno Domini 1799. Die 19. Mensis Februa-
rii Ego Georgius Pabrez Vicarius Raudzia-
nensis baptisavi Infantem Nomine Jean-
nem hodie natum ex Legitimis Nobilibus
Conjugibus. Patre Petro Franciszewicz Matre
Marianna Borkiewiczowa De Territorio
Potytele huius Parochia Raudznanensis.
Patvini fuerit Antonius Jarosus et Mari-
anna Janusziewiczowa De Potytele Ejus-
dem Parochia. — — — — —
Anno Domini 1799. Mensis Februa-*

Vikaro J. Pabrėžos paskutinio Raudėnuose
pakrikštyto kūdikio įrašą matome
1799 m. vasario 19 d.

1798–1799 m. Raudėnuose (administratorius)
(27–28 m.)

Ex Libris // Georgii Pabrež // *adm[ini]str[atoris] Raudzion[en]s[is]*
Const[at] f[lorenis] 2 afs[ibus] 12.

[Iš Jurgio Pabrėžos, Raudėnų administratoriaus, knygu.
Kainuoja 2 lenkiški auksinai, 12 grašių]

VU biblioteka, Pb 228 a

J. A. Pabrėžos
asmeninio dvasinio tobulėjimo pasiryžimai,
kuriuos biografas Viktoras Gidžiūnas, pavadino „**Ryžtai**“

- ❖ originalaus rankraščio nepavyko atrasti;
- ❖ cituoja kunigas Petras Ruškys 1943 m. rašytoje J. A. Pabrėžos biografijoje;
- ❖ „Ryžtus“ nuosekliai perrašė ir publikavo pranciškonas Viktoras Gidžiūnas knygoje „Jurgis Ambraziejus Pabrėža“, kuri buvo išleista 1993 m.

J. A. Pabrėžos „Ryžtai“

- ❖ nėra plačiajai visuomenei, skirta knyga,
 - ❖ galima įvardyti kaip J. A. Pabrėžos dienoraštį,
 - ❖ asmeniniai pasiryžimai, skirti savikontrolei, saviugdai, asmeniniam maldos ritmui, vidiniams nusistatymams lavinti.
-
- ❖ Galbūt dėl to, kad nežinome nei situacijos, nei aplinkybių įtakojusių vieną ar kitą pasiryžimą, šiandien mums sunku suprasti ir priimti kai kuriuos „Ryžtų“ punktus.

J. A. Pabrėžos „Ryžtai“ Raudėnuose

1798 m. nustato požiūrį į pareigas:

- ❖ Visas ir mažiausias savo pareigas atlikti – jokios neapleisti.
- ❖ Viską darau taip, tarsi tuoj turėčiau mirti.
- ❖ Niekados nepykti ant patarnaujančio berniuko. Kad tai būtų įvykdyta nesikrimsti dėl jo klaidų.

1799 m. nustato sau bausmes:

- ❖ Už kiekvieną supykimą – sukalbėti, rankas laikant į aukštą iškeltas, 5 poterius. Jei galima, tuojau po nusikaltimo.
- ❖ Už kiekvieną artimo įtarimą mintimis nežinomame dalyke – tris kryželius išlaižyti žemėje.
- ❖ Už kiekvieną nereikalingą išėjimą į parapiją – vieną dieną pasninkauti.
- ❖ Už kiekvieną veltui laiko praleidimą prieš ir po valgių, padaryti Dievo akyse gailestį.

1799–1801 m. Tveruose (vikaras) (28–30 m.)

Anno Dni 1799. Die 5. Mensis Martii. Ego Georgius Pabrez
Vicarius Tverensis baptisavi Infantem Nomine Elisabeth.
hodie natum ex Legitimis Conjugibus Patre Joanne Lewen-
ski Matre Helena Mastowska. Patrimi fueri Josephus
Eperski et Regina Gecemierowna. Omnes de villa Do t
sic hujus Parochia Tverensis.

Tverų bažnyčios krikštų knygoje vikaro
J. Pabrėžos pirmojo pakrikštyto kūdikio
įrašą randame
1799 m. kovo 5 d.

Anno Dni 1801. Die 11. Mensis Februarii. Ego Georgius Pabrez Vicarius
Tverensis baptisavi Infantem Nomine Bonifacium Valentinum. hodie
natum ex Legitimis Conjugibus Patre Generoso Dno Benedikto Mastows-
ki Matre Generosa Dna Barbara Motowska. Patrimi fueri Josephus
Motowski et Rosalia Zydycka. Omnes de Territorio
Parochia Tverensis.

Vikaro J. Pabrėžos paskutinio Tveruose
pakrikštyto kūdikio įrašą matome
1801 m. vasario 11 d.

J. A. Pabrėžos „Ryžtai“ Tveruose

1800 m.:

- ❖ Didžiausiai saugokis apie kitus blogai kalbėti, kritikuoti kitų papročius, kitus smerkti. Nors matytumei didžiausią nusidėjėlį, niekados savo širdyje jo nesmerk, o tuo labiau žodžiais nesuniekind. Tai sau tada galvok: Tiesa, padarė, bet greit per atgailą Dievo akyse gali būti šventu. O aš, kas žino, ar didžiau nenusikalsiu, o paskiau gal nusikaltimuose ir mirsiu.

1801 m.:

- ❖ Būtinai susilaikyti nuo supykimo ir nemąstymo.
- ❖ Niekada nebūti supykusiu ant artimo.
- ❖ Būtinai laikyti tvarkoje mintis. Saugotis ne tik blogų minčių, bet ir nenaudingų bei tuščių.

1801–1807 m. Plungėje (vikaras) (30–36 m.)

Kalniškiai
Anno Dni 1801. Die 28. Mensis Februarii. Ego Georgius Pabreš
Vicarius Plungianensis Baptisavi Infantem huiusmodi Nomine
Casimiriū huiusmodi natum ex Legitimis Coniugibus Patre Ignatio
Venckus Matre Anna Maciotaitė de villa Kalniškiai Pa-
rochia Plungianensis. Patrim fuerit Mattheus Matutis de vi-
lla Lexie et Ludovica Stankūna de villa Nausodžio. Ejus-
dem Parochia.

Plungės bažnyčios krikštų knygoje vikaro J. Pabrėžos pirmojo pakrikštyto kūdikio įrašą randame **1801 m. vasario 28 d.** „aš, Jurgis Pabrėža, Plungės vikaras, pakrikštijau kūdikį vardu Kazimieras, gimusį vakar. Tėvas Ignotas Venckus, motina Ona Maciotaitė iš Kalniškių, Plungės parapijos. Krikšto tėvai Motiejus Matutis iš Lekių ir Liudovika Stankutė iš Nausodžio. Visi iš šios parapijos“

Alksnėnai
Anno Dni 1807. Die 4. Mensis Decembris. Ego Pabreš
Vicarius Ecclesie Plungianensis Baptisavi Infantem
Nomine Magdalenam hodie natam ex Legitimis Coniugibus
Patre Joachimo Byčkus Matre Magdalena Juciūna. Patrim
fuerit Petrus Byčkus et Magdalena Batsiūna. Omnes de villa Alksnėnų
Parochia Plungianensis.

Vikaro J. Pabrėžos paskutinio Plungėje pakrikštyto kūdikio įrašą matome **1807 m. gruodžio 4 d.** „aš, Jurgis Pabrėža, Plungės vikaras, pakrikštijau kūdikį vardu Magdalena, gimusią šiandien. Tėvas Joakimas Byčkus, motina Magdalena Juciūtė iš Kalniškių, Plungės parapijos. Krikšto tėvai Petras Byčkus ir Magdalena Balsytė. Visi iš Alksnėnų(?) šios parapijos“.

1801–1807 m. Plungėje (vikaras) (30–36 m.)

- ❖ Petras Ruškys rašo, kad J. Pabrėža Plungėje, eidamas vikaro pareigas pagarsėjo kaip pamokslininkas. Jo pamokslų klausydavosi didžiulės minios žmonių.
- ❖ Garsėjo kaip uolus, išmintingas išpažinčių klausytojas, dėl to prie jo klausyklos veržte veržėsi.

J. A. Pabrėžos „Ryžtai“ Plungėje

1802 m.:

- ❖ Visai negerti alaus ir degtinės.
- ❖ Vakarienės nevalgyti.
- ❖ Gulti 9 val. ir keltis 4 val.
- ❖ Labai dažnai prašyti Viešpatį Dievą, kad širdį saugotų nuo godumo.
- ❖ Nusistatau būti geru žmonių sielų ganytoju ir gydytoju.
- ❖ **Būti šventu ir nepeiktinu.** Šventu siela ir kūnu, gyvenimu, pavyzdingumu, mokslu, girtinu elgesiu.
- ❖ **Būti visiems bendrai ir kiekvienam atskirai geriausiu tėvu ir broliu.**

1808–1816 m. Kartenoje

(1808–1814 mansionarijus, 1814–1816 altaristas)

(37–45 m.)

*Anno Dni 1808. Die 28. Mensis Januarii Ego Georgius Pabrez
Mansionarius Ecclesiae Kartanensis Baptizavi Infantem Nominis Jose-
phum hodie natum ex legitimis Coniugibus Patre Thaddaeo Rudris Matre
Veronica Bytekowna. Patris pater Michael Juis et Helena Bytekow-
na. Omnes de villa Martinayie Parochia Kartanensis.*

Kartenos bažnyčios krikštų knygoje
mansionarijaus J. Pabrėžos pirmojo
pakrikštyto kūdikio įrašą randame
1808 m. sausio 28 d.

*Anno 1816. 2du 8bris Ego Georgius Pabrez
Altar. Kart. Baptizavi Infantem Nre Bene-
dictam hodie natam ex legitimis Coniugibus
patre Josepe Lingie Matre Benedicte
Walnowska de Villa Dauginie patris
pater Nicodemus Lingie et Alronilla
pygynowa de Villa Dauginie par. Kart.*

Altaristos J. Pabrėžos paskutinio Kartenoje
pakrikštyto kūdikio įrašą matome
1816 m. spalio 2 d.

- **Mansionaras, kitaip mansionarijus** (lenk. *mansjonarz*, lot. *mansionarius* < *mansio* – buveinė < *maneo* – būti, laukti), yra ist. parapijoje nuolat gyvenantis arba reikiamu laiku čia atvykstantis kunigas, klebono pagalbininkas, gaunantis išlaikymą iš jam ar kitam kunigui pavestos vadinamosios mansionarijos (lenk. *mansjonarja*, lot. *mansionaria*) – tarnybos už jos statute numatytų pareigų atlikimą (pvz., kasdienį Švč. Mergelės Marijos valandų giedojimą ar kt. pamaldų laikymą). Šiais laikais tokia pareigybė neegzistuoja, o jos pavadinimas figūruoja Lietuvos katalikų bažnytiniuose dokumentuose iki Antrojo pasaulinio karo.
- **Altaristas** – [lenk. *ołtarzysta* < lot. *altar* – altorius] – katalikų kunigas, dėl amžiaus ar sveikatos negalintis atlikti viso pastoracinio darbo ir gyvenantis „iš altoriaus“, t. y. iš tikinčiųjų aukų už religinius patarnavimus.

Jurgio Pabrėžos gyvenimas nuo pat vaikystės buvo susietas su pranciškonais:

- ❖ dėdė Baltramiejus Pabrėža – br. Aleksius († 1801-05-09) buvo pranciškonu Vilniuje (*galbūt Jurgis pas jį gyveno studijų metais?*).
- ❖ Jurgis 6 metus mokėsi Kretingoje, todėl gerai pažinojo pranciškonišką gyvenimą ir dvasingumą.
- ❖ 1802 m., Plungėje J. Pabrėža padarė pasiryžimą: „*Pašalinti norą stoti į vienuolyną. Visa tai – pagunda*“.

Legenda pasakoja, kad
1815 m. pavasarį kun. Pabrėža buvo
pakviestas pas ligonį ir didelio
potvynio metu su Švč. Sakramentu
keltu kėlėsi per Miniją.

Smarki vandens srovė nutraukė lyną
ir keltą su žmonėmis ėmė blaškyti į
visas puses.

**Jurgis Pabrėža šaukėsi šv. Antano Paduviečio užtarimo pas Dievą,
pasižadėdamas, kad jeigu išliks gyvas, įstos į Kretingos pranciškonų
vienuolyną.**

Keltas su visais keleiviais toli užuolankoje saugiai pasiekė krantą.
Pažadą teko vykdyti.

- Gavęs vyskupo leidimą, pranciškonų provincijolo Henriko Skačkausko priimtas,
- **1816 m. gruodžio 8 d.**, sekmadienį,
- Švč. Mergelės Marijos nekalto prasidėjimo šventės dieną,
- būdamas 45-erių metų amžiaus,
- Jurgis Pabrėža įstojo į Trečiąjį pranciškonų (tretininkų) ordiną Kretingoje,
- **gavo Ambraziejaus (Ambrozijaus) vardą.**
- Išvakarėse, gruodžio 7 d., minimas šventasis Ambraziejus.

- **Šv. Ambraziejus** – Milano vyskupas, kilęs iš Prancūzijos, gimė apie 339 metus Tryre (Triere). Tėvui mirus su motina ir broliu gyveno Romoje.
- 374 metais, tarnaudamas valstybės prefektūroje, atvyko į Milaną su užduotimi užkirsti kelią neramumams, kurie tais laikais dažnai lydėdavo triukšmingus vyskupų rinkimus.
- Stebuklingu būdu pats buvo išrinktas vyskupu.
- Minimas gruodžio 7 dieną, kurią buvo paskirtas Milano vyskupijos vyskupu.
- Yra vienas iš 4 didžiųjų Bažnyčios tėvų (kartu su šv. Augustinu, šv. Jeronimu ir šv. Grigaliumi Didžiuoju).

Jurgis Pabrėža

- Norėjo studijuoti mediciną, tačiau dėl sukilimo uždarius Vilniaus universitetą, jo kelias pasuko į kitą aukštojo mokslo įstaigą – kunigų seminariją.
- Būdamas seminarijos klieriku J. Pabrėža, išgirdęs šv. Augustino mokslą apie kunigo pareigas, jų pabūgęs, bet rektoriui pavykę jį perkalbėti, ir jis pasiliko.
- Jau Plungėje, eidamas vikaro pareigas, pagarsėjo kaip uolus, išmintingas išpažinčių klausytojas ir gilus pamokslininkas. Vėliau paskirtas pranciškonų pamokslininku.
- Pasiryžimuose užsibrėžia tartis su dvasios vadovu kiek duoti išmaldos, kad nebūtų per daug. Visuose jo testamentuose užrašoma išmalda vargšams.
- Pamoksluose ir pasiryžimuose pasireiškia meilė Švč. Sakramentui ir labai didelė pagarba kunigo luomui.
- Mėgo eilijuoti, žinomi išlikę keli jo eilėraščiai, tapę liaudies dainomis.
- Botanikas, gamtinininkas, liaudies gydytojas.

Šv. Ambraziejus

- Stebuklingu būdu pats buvo išrinktas vyskupu.
- Kadangi buvo tik katechumenas, skubiai buvo pakrikštytas ir konsekruotas vyskupu, o po to strimgalviais puolė mokytis visko apie krikščionių tikėjimą, nes šioje srityje iš tiesų mažai ką išmanė. Jis išstudijavo Šventąjį Raštą, Bažnyčios tėvų ir mokytojų raštus.
- Jis buvo puikus pamokslininkas, turėjo dovaną Dievo žodį iki smulkmenų išgvildinti pavyzdiniuose, bet mielai paprastuose pamoksluose.
- Buvo gailestingas žmogus. Tapęs vyskupu savo nemažą paveldėtą turtą padovanojo vargšams.
- Mėgo liturgiją, t. y. maldas, giesmes bei bendruomenines religines apeigas, ir iškėlė jų katechetinę ir ugdomąją vertę.
- Jis ir pats sukūrė keletą himnų. Ambraziejui priskiriamas himnas *Te Deum*, kurį 1549 m. į lietuvių kalbą išvertė M. Mažvydas.
- Yra bitininkų globėjas.

- Po metų – **1817 m. gruodžio 9 d.** – dalyvaujant vienuolyno gvardijonui t. Adjutui Paulauskui iškilmingai davė **amžinuosius įžadus**.
- Tretininkai, kaip ir pirmojo ordino vienuoliai, dėvėjo pranciškonų abitą, laikėsi vienuolinės tvarkos, naudojosi visomis dvasinėmis malonėmis, bet neturėjo teisės rinkti viršininkų ir patys būti jais renkami.

Bernardinų bažnyčia ir vienuolynas Kretingoje. Dail. Napoleonas Orda, 1875 m.

Kretingoje 1817–1849 m.: kunigas, pranciškonas tretininkas,
pamokslininkas, gydytojas, mokslininkas:

- ❖ 1817–1821 m. mokytojas,
gimnazijos kapelionas
(dėstė lotynų kalbą, gamtos mokslus,
geografiją ir tikybą) (46–50 m.),
- ❖ 1821–1826 m. (50–55 m.)
pamokslininkas,
- ❖ 1826–1849 m. (55–78 m.)
emeritas, mokslininkas,
gydytojas.

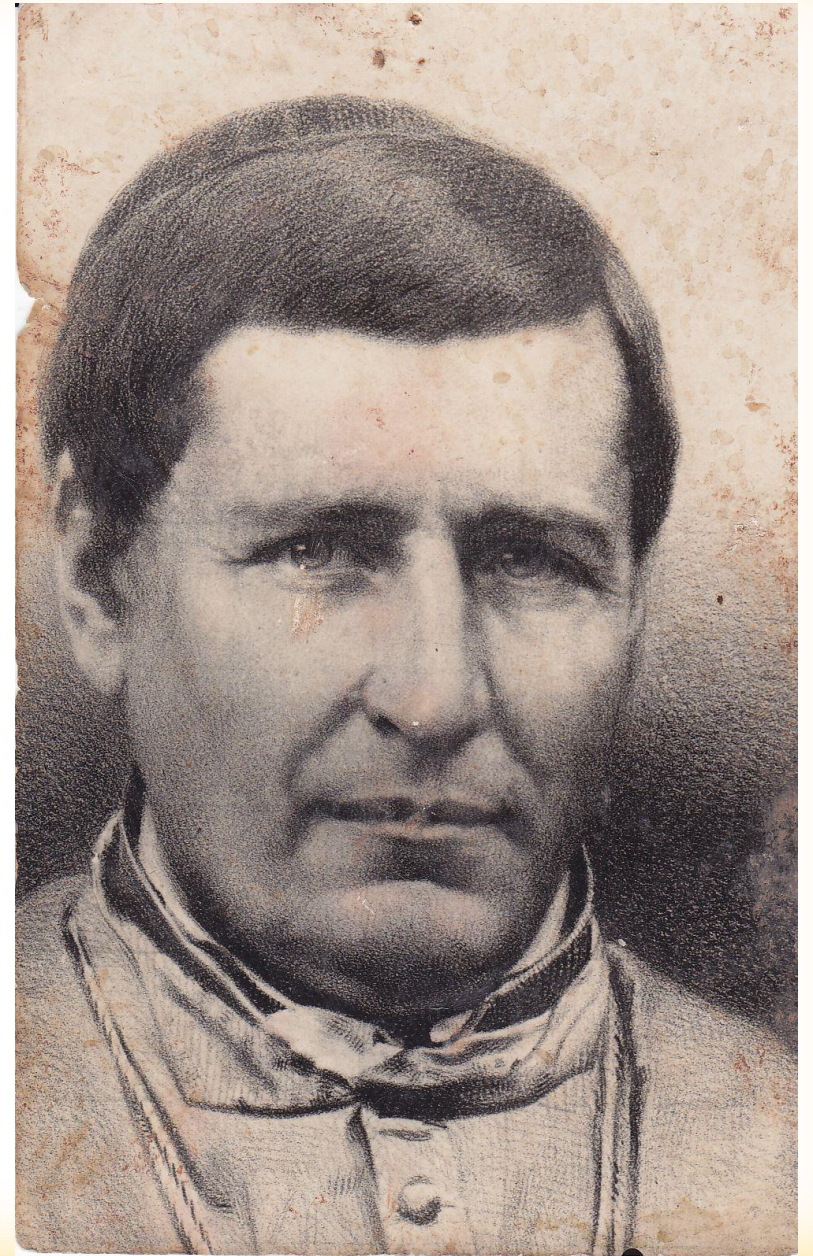
1848 m. Motiejus Valančius „Žemaičių vyskupystėje“ rašė:

„Žmonės jo pamokslų kaip kokio apaštalo su didžiausia atida klauso ir nemaž gauna pelno išganymo. Kada jis kazelyčion įlipęs Tėve mūsų tesukalbėtų, ir ta jo malda nebūtų be dieviškos naudos žmonių, nes **taip yra už šventą turimas, jog pats jo pasirodymas jau draudžia žmones ir veda ant gero.** Daugel dievobaimingų žmonių turi jį už vadovą kely išganymo, todėl kunigas Pabrėža kasdieną klauso valandų valandas išpažinimo nusidėjimų.

Norėdamas dar ir miręs mokyti žmones, parašė jiems knygeles. Begalo darbus tas zakonikas niekuomet nespėja. Vos atkalbėjęs poterius ir kitus apėjęs žygius, diena iš dienos rašo“.

Gali būti, kad Pabrėžos užtarimas padėjo būsimo vyskupo M. Valančiaus karjerai, nes 1838 metais J. A. Pabrėža rašė Peterburgo katalikų dvasinės kolegijos nariui Jonui Krizostomui Gintilai: „*Šventojo Rašto Naujam Testamentui žemaičių kalba išlyginti iš mano pažįstamų kunigų nematau tinkamesnio kaip Kražių gimnazijos kapelionas kun. Volončevskis. Tiesa, tai jaunas kunigas, tačiau Teologijos Magistras ar Daktaras. Gyvos atminties, sumanus, žemaitiškos prigimties ir ne toks, kurį vadina Gudas ar Prūsokas; tačiau tikro mūsų dialekto, visiškai skirtingo nuo lietuvių: nežinau tik ar laikosi teisingos žemaitiškos rašybos: – gali taip pat turėti šiam darbui reikiamo laiko, nes neapsunkintas parapijiniais rūpesčiais*“.

Netrukus M. Valančius iš Kražių mokyklos perkeltas dėstyti į Vilniaus dvasinę akademiją.

Šiandien apie Jurgį Pabrėžą daugiausiai kalbama, kaip apie botaniką, kurio darbai lietuvių–žemaičių kalba turi didžiausią išliekamąją vertę. Tačiau jo palikimas daug platesnis:

- ❖ apie 50 darbų botanikos tema,
- ❖ lotynų–lietuvių kalbų botanikos žodynas,
- ❖ augalų morfologijos lietuvių terminų žodynas,
- ❖ apie 800 augalų rūšių herbariumas,
- ❖ pirmasis lietuvių kalba parašytas 166 psl. geografijos vadovėlis,
- ❖ geografijos terminų žodynas,
- ❖ 17 rankraščių, kuriuose aprašomos ligos, jų simptomai, gydymas,
- ❖ medicininių terminų žodynas,
- ❖ lotynų kalbos vadovėlis,
- ❖ apie 250 pamokslų įvairiais žmogaus gyvenimo ir tikėjimo klausimais,
- ❖ Asmeninio dvasinio tobulėjimo pasiryžimai „Ryžtai“;
- ❖ keli eilėraščiai, kuriuos liaudis buvo pamėgusi ir pavertusi dainomis.

J. A. Pabrėžos pamokslų rinkinio „Kninga turinti savėj kozonius...“ rankraštis
Kretingos muziejus

Abbreviationes quae inseruntur in tota Cursu
annali. *Epistola*.

c. Significat est
 ~ Significat est
 te. Significat est
 1. ----- em
 3. ----- is
 n. ----- um
 bq. ----- us
 n. ----- am
 qd. ----- quod
 2. ----- es
 7. ----- quam

P. Nr 43

De Aerostatica

s. 99. Aerostatica est ea pars Philosophiae, quae tractat de natura,
 proprietatibus et effectibus aeris. Ut vero natura aeris bene cogni-
 ta, adhibenda est methodus analytica, seu certissima illa et recte
 non demonstrata ad veritatem perveniendi via, quae consistit in fa-
 ciendis observationibus et experimentis circa illa aeris Phenomena,
 quae natura sua sponte, et experimentorum sui coacta exhibent.
 Haec igitur methodo tota aeris theoria breviter exponenda est.

100. Nobis iste terraqueus, quem incolimus et undique circumspicimus
 sub fluido quodam, tenui, facile mobili, gravi, elastico, ac magno, altitu-
 dinis, asurgente, cui vapores, exhalationes et variis generis corporum
 mixta, cum motu dicuntur et annis cum globo terraqueo lu-
 bent. Huiusmodi vocatur aer. Jam vero aggregata
 illud ex aere, vaporibus exhalationibus, et variis generis partibus
 dicitur Atmosfera terrestri, cuius principalis pars est aer, appel-
 latur Aer atmosphaerici.

101. De corpore aliquo operatione fermentationis, vel putrefactionis
 aut calcinationis, vel combustionis decompositum, seu in partes
 minimas resolutum, eductum, quoddam fluidum aeris atmosphaerici
 simile, et vocatur aer elementaris seu is, qui tanquam pars in-
 tegra, cum aliis elementis diversimode combinata, compo-
 nit ex omnia corpora terrestria. Natura igitur utriusque
 aeris scilicet atmosphaerici et elementaris duabus sectionibus
 diversis observationibus et experimentorum ope erit investi-
 ganda.

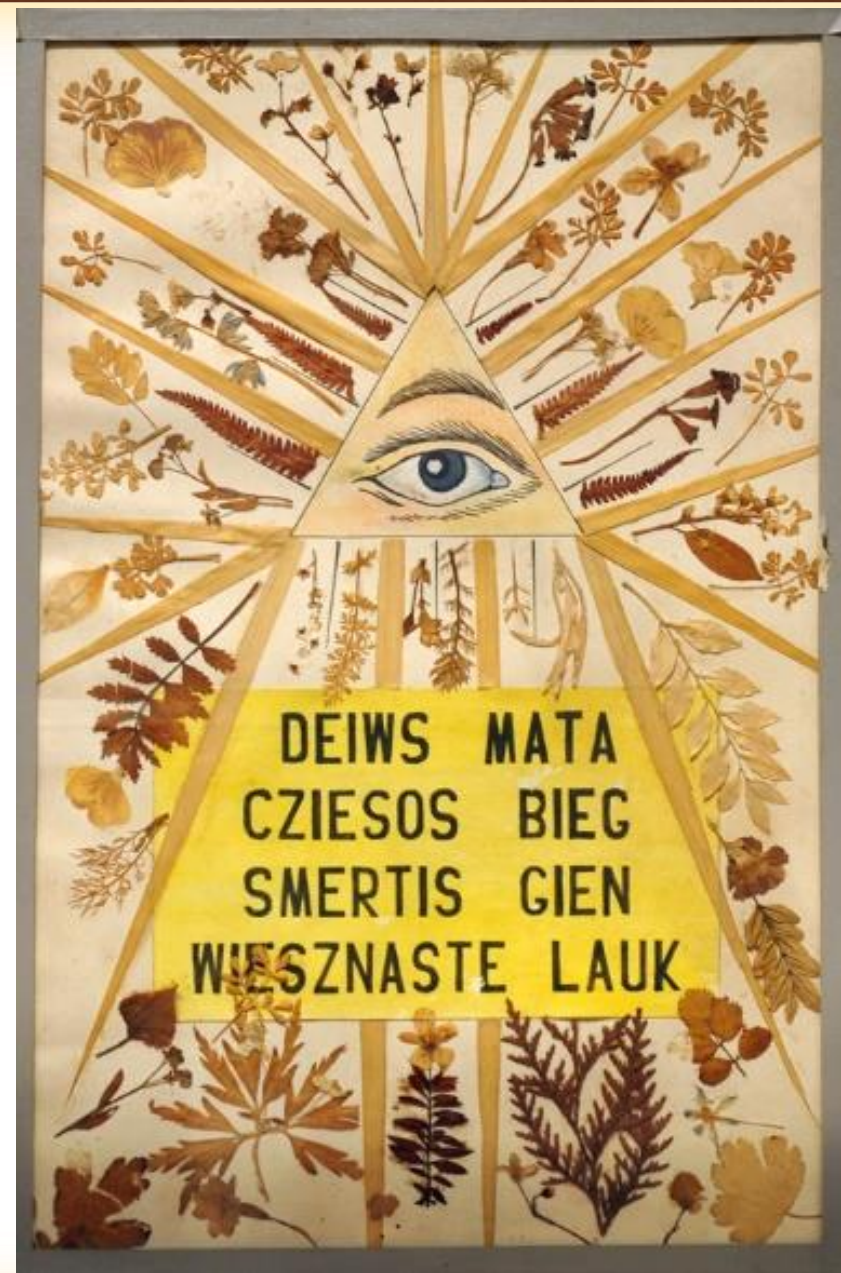
Sectio I^{ma} De natura aeris atmosphaerici.

Tėvas Ambraziejus rinko žinias ir apie dažus, jų sudėtį, mokė žmones pigiais gamtiniais dažais dažyti namų apyvokos daiktus, piešti ir net tapyti. Jis domėjosi menu, nagrinėjo jo reikšmę žmogui. Viename rankraščių rinkinyje yra skyrelis „*O malowaniu*“ (apie piešimą).

J. A. Pabrėža visuomet prisiminė, jog kiekvienas žmogus yra nuolatinėje Dievo akivaizdoje, tad įstojęs į vienuolyną nusipiešė ir iš augalų suklijavo Dievo Apvaizdos paveikslą, jame įrašęs:
„Deiws mata, cziesos bieg, smertis gien, wiesznaste lauk“

(Dievas mato, laikas bėga, mirtis ateina, amžinybė laukia).

Šis paveikslas visada kabėjo jo celėje.

Dar būdamas studentu J. Pabrėža ant drobės aliejiniais dažais nutapė 90 x 70 cm dydžio paveikslą, kurio vienoje pusėje pavaizduota Nekaltai Pradėtoji Mergelė Marija, kitoje – šv. Antanas. Studijų metais šį paveikslą J. Pabrėža nešiojo liturginėse procesijose, vėliau jis kabėjo celėje.

Būdamas vienuolikos metų Jurgis Pabrėža su tėvais svečiavosi Šatėse (Skuodo r.) pas gimines kur matė šešių, nuo šiltinės mirusių baudžiauninko vaikų laidotuves. Šis įvykis labai palietė vaiko širdį. Jis pasiryžo tapti gydytoju ir gelbėti žmones nuo ligų.

Laiške Jonui Friderikui Volfgangui rašė: „*Tapęs pasauliniu kunigu ir eidamas savo luomo pareigas, dažnai turėdavau lankyti įvairius ligonius, neturinčius jokios medicininės pagalbos, o jų kančios labai mane jaudindavo, tad norėjau nors šiek tiek padėti jiems gydytis.* <...> Tačiau, kadangi neturėjau jokio šios specialybės vadovo, kuris man būtų atskyręs vaistinius augalus nuo nevaistinių, buvau priverstas iš eilės rinkti ir determinuoti visus augalus, kuriuos tik pastebėjau pievoje, ir tai vis tik tam, kad pažinčiau ir atrinkčiau vaistinguosius“.

1806 m. Plungėje dvasinio tobulėjimo pasiryžimuose J. Pabrėža užsibrėžia: „**Nusistatau būti geru sielų ganytoju ir gydytoju. Tuo tikslu turiu pareigą pažinti kitų sielos ir kūno reikalus, dėl kurių išganymo turiu darbuotis. Pirmiausia sielų, bet kartu nepamiršti ir kūno reikalų, tad maitinti alkanus, rėdyti nuogus, šelpti vargšus, neapleisti našlaičių, prakilniausiai mylėti tuos, kurių sielų išganymu turiu didžiausiai rūpintis, kad nė viena nepražūtų nuolat melstis už jų reikalus**“.

Mūsų laikais medicina gydo kūną, o sielos sopulius išklauso dvasininkai. Jurgis Pabrėža suvokė, kad žmogus yra vientisas – jei kenčia siela, serga ir kūnas. Dėl to jis užsibrėžė pirmiausia rūpintis, kad gytų žmogaus siela, ir kaip pasekmę gydyti kūną. Gydė ne tik fizines kūno ligas, tačiau rūpinosi ir socialiniais reikalais, ugdė higienos įpročius.

Juozas Tumas–Vaižgantas taip aprašė J. Pabrėžos gydytojavimą:

„Nors turi gerą spintą vaistų, tačiau gydo kone vienomis žolėmis. 28-as jo celės numeris ir visas koridorius būdavęs prakvipęs jo žolėmis... Kasdieną būdavę daug ligonių: moteriškos laukdavusios apačioje, nes į aukštą, kur vienuoliai gyvena, moteriškoms draudžiama.

Vyrai leidžiamomis valandomis ateidavę stačiai į celę. Juos tėvas Ambraziejus vaišindavęs trimis pypkėmis su ilgais cibukais. Jau nuo ryto įsakydavęs jam tarnaujančiam vaikiukui prikimšti pypkes. Apdalijęs svečius pypkėmis pirmame kambaryje, patsai gydyklų taisydavęs, klausydamas ligų, o moteriškų aprūpinti nulipdavęs žemyn. Atėjus tam tikram vienuolių reikalaujamam laikui, palikdavęs svečius pypkauti, eidavęs į antrą kambarį ir kiaurai per tris valandas klūpodavęs prieš Prikryžiuotąjį ir medituodavęs. Tik pabaigęs dvasiškąją praktiką, beišeidavęs pas savo ligonius ir lankytojus“.

Kretingos muziejus

1849 m. spalio 30 d. J. A. Pabrėža
sirgdamas ir nepaisydamas ir
nepaisydamas aukštos temperatūros dar
vyko pas ligonį.
Tos dienos vakarą, senatvės ir ligų
nukamuotas, kunigas Jurgis Pabrėža tyliai
mirė besimelsdamas savo celėje,
klūpodamas po kryžiumi.
(Gyveno 78 metus, 9 mėnesius ir 15 dienų)

1849 m. lapkričio 3 d. Kretingos
vienuolyno gvardijonas Silvestras
Stanevičius palaidojo tėvą Ambraziejų
Kretingos parapijos kapinėse.

Testamente J. A. Pabrėža buvo nurodęs, kad laidotuvės būtų kuklios tik „*su šv. Mišiomis, egzekvijomis ir išmaldomis, be katafalko, be kapelijos, be visokio pertekliaus kaip žvakėse, taip ir vėliavose ir be kitokio iškilmingumo*“ .

Mirus t. Ambraziejui, vienuolyno gvardijonas Silvestras Stanevičius nurodė išdalyti vargšams aukas; Kretingoje ir Vilniuje aukoti šv. Mišias už mirusiojo vėlę.

94.	30.	179.	M. buara boreniamis reputi dalaime veda, ohradpse mupadgomaov. Dne brnana mubegro vgre m m m m m m m m m m r m	Epimonia m	M. m
-----	-----	------	--	---	---

1895 m. (praėjus 46 metams po J. A. Pabrėžos mirties)
vienuolyno gvardijonas Feliksas Rimkevičius ant kapo pastatė
šviesaus granito kryžių su įgilintų
raidžių įrašais: priekinėje pusėje
„*Praed. / Ambrosius / Pabrež*“,
nugarinėje – „*15. / ian. / 1771 / Vixit*
79. an. / obiit / 30. / oct. / 1849“
(15 sausio 1771, gyveno 79 metus, mirė
30 spalio 1849).

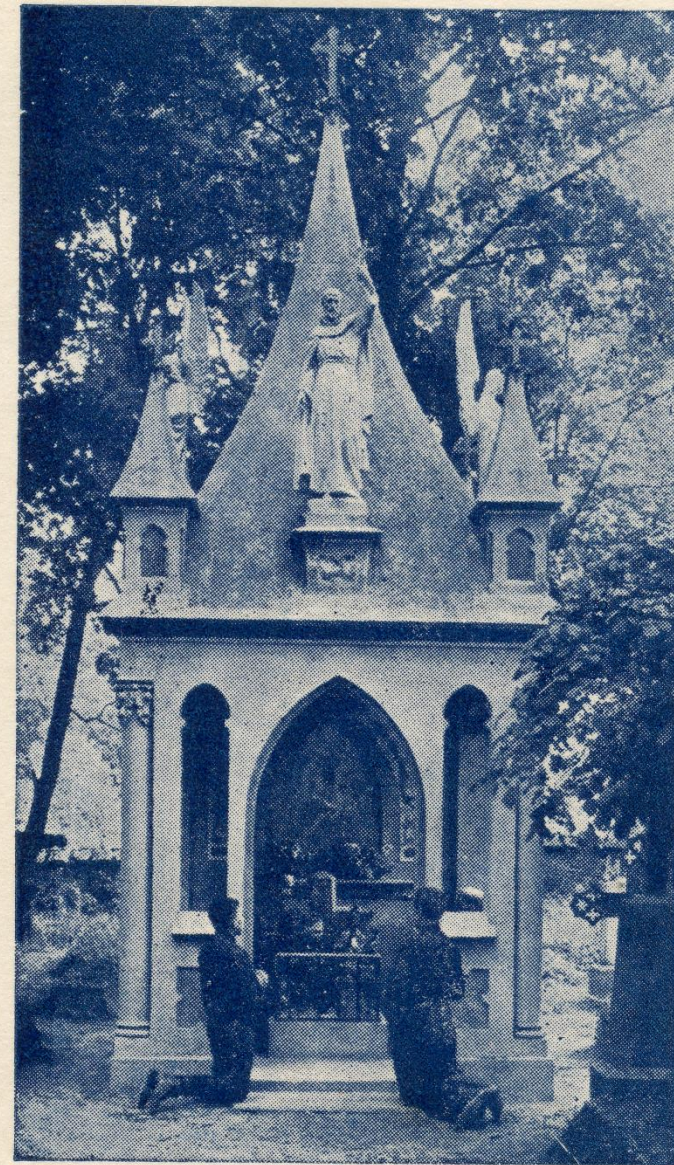
Šiek tiek stebina priekinėje pusėje užrašytas žodis „*Praed.*“. Tikėtina, kad buvo rašomos pareigos – *Predicator* – pamokslininkas. Tačiau šis žodis lotynų kalboje rašomas tik su „e“ raide. Mažiau tikėtinas variantas, kad tai trumpinys „*Parce Requiem Aeternam Domine*“ (suteik jam amžiną atilsį, Viešpatie), tačiau tuomet pabaigoje nebūtų taško. O galbūt ši klaidelė padaryta sąmoningai, kad vienoje vietoje būtų abu prasmės variantai?

Po J. A. Pabrėžos mirties žmonės būriais traukė prie jo kapo, meldė užtarimo.

Tarpukariu spauda rašė:

- „tėvo Ambraziejaus kapas Kretingos senuosiuose kapuose liaudies laikomas didžioje pagarboje. Apie kapą žiemą ir vasarą numintas takas einančių aplink jį keliais“,
- „nors kunigas Pabrėža jau seniai miręs, bet jo atminimas žmonėse tebėra gyvas, jo kapas uoliai su pagarba yra lankomas ir dažnai žmonės prie to kapo matai meldžiantis, su širdinga ir gilia malda tiek šventadieniais, tiek paprastomis dienomis, plikais keliais einančius aplink kapą ir per J. A. Pabrėžos užtarimą patiriančius gausių Dievo malonių“.

Praėjus beveik 90 metų po J. A. Pabrėžos mirties, žmonės jį laikė šventu ir jo daromų stebuklų garsas vis labiau plito.

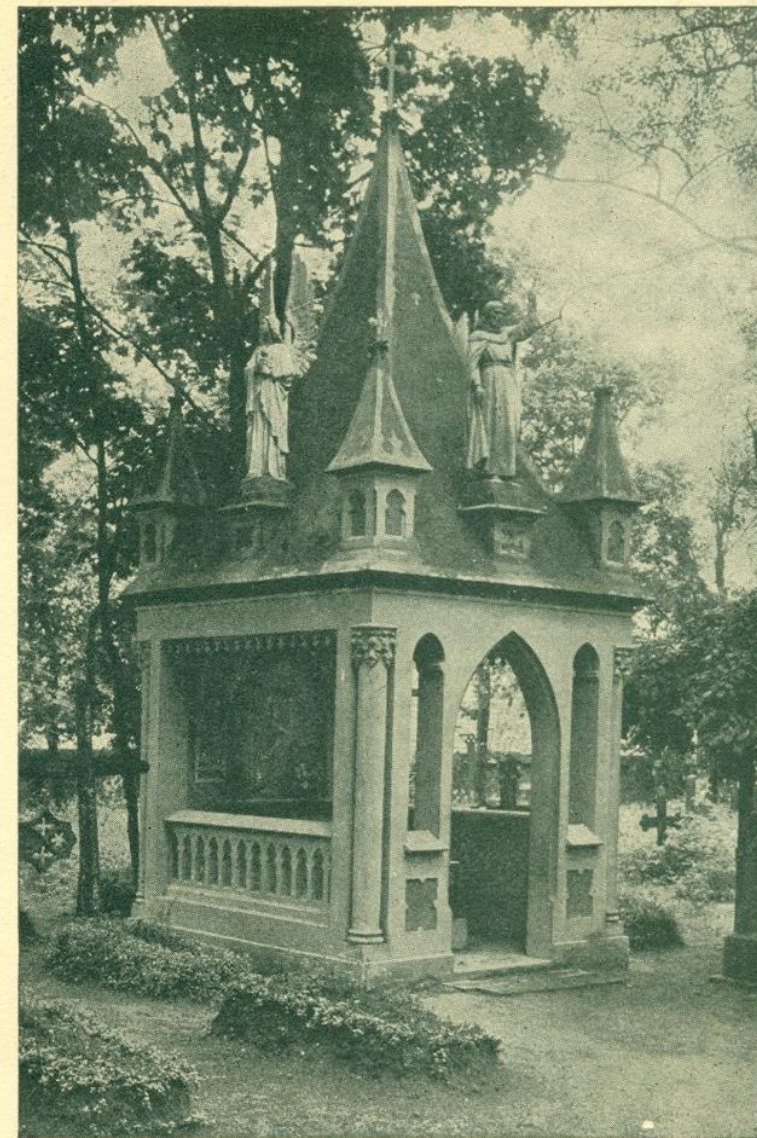
Tėvo Pabrėžos kapas Kretingoje.

Apie 1921 m. broliai pranciškonai vienuolyno knygoje ėmė užrašinėti per tėvo Ambraziejaus užtarimą patirtas Dievo malones, kai kurias svarbesnes žinutes publikavo spaudoje.

Provincijos ministras tėvas Augustinas Dirvelė buvo pradėjęs ruošti dokumentus beatifikacijos bylai pradėti, kad Bažnyčios vadovai suteiktų šiam kilniam žemaičiui altoriaus garbę ir paskelbtų šventuoju.

Tuo tikslu kunigas Petras Ruškys, remdamasis spausdintiniais šaltiniais bei vienuolyno dokumentais, surinko J. A. Pabrėžos biografiją, kurią 1939 m. balandžio 5 d. įteikė Lietuvos pranciškonų provincijolui t. Augustinui Dirvelei.

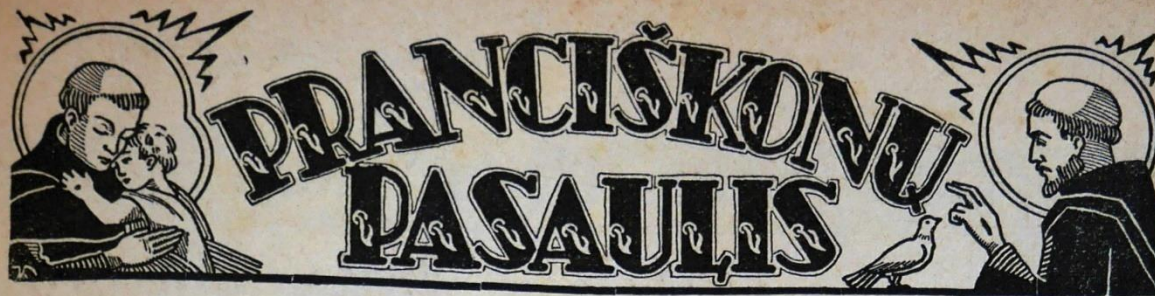
Tačiau kraštą užėmus sovietų Rusijai, okupacinė valdžia Bažnyčią atskyrė nuo valstybės ir nutraukė pranciškonų vienuolijos veiklą. Kretingos vienuolynas buvo uždarytas, biblioteka likviduota.

Garsiojo Tėvo Pabrėžos kapas Kretingoje
(žmonės jį laiko šventuoju)

Tarpukario laikotarpiu J. A. Pabrėžos užtarimu patirtų pagijimų liudijimai

Nr.	Data	Vardas	Vietovė	Liga	Pagijimas
1	1908	Valančiūtė Barbora	Tūbausiai	nuomaris nuo vaikystės	spane pasirodė Jurgis Pabrėža ir pasakė, kad eitų prie jo kapo pasimelsti
2	1909	moteris	8 km nuo Kretingos	nuomaris 20 metų	sapne pasirodė kunigas Jurgis ir patarė maldas prie Jėzaus, Marijos
3	1913	vyras		apakimas	meldėsi Pabrėžos užtarimo
4	1921	mergaitė		paralyžius	tėvai meldėsi
5	1930	Galdiko Pranciškaus 2 metų duktė Salomėja	Barkeliai (Darbėnai)	nuomaris	tėvai pasižadėjo užsakyti šv. Mišias už Pabrėžą ir su malda apeiti keliais kapą
6	1931	Kaupas Stanislovas	Puodkaliai (Skuodas)	stuburo sužalojimas	pasižadėjo padaryti eilę gerų darbų ir paskelbti apie pagijimo stebuklą spaudoje
7	1932	Stonkaus Valentino 9 mėn. sūnus	Kretingsodis	prie mirties	pasižadėjo užsakyti šv. Mišias už t. Ambraziejų Pabrėžą
8	1932	Lažauskas Jeronimas	Kretinga	tuberkuliozės ir plaučių uždegimo komplikacijos	žmona meldėsi prie kapo
9	1932	Neverauskas Antanas (kalvis)	Penkininkai (Kretinga)	galvos liga (11 metų)	meldėsi prie kapo, apėjo keliais
10	1933	Vitkaitė Marcijona	Medsėdžiai (Gargždai)	kaulų džiova	pasižadėjo apeiti keliais kapą ir uždegti 2 žvakes
11	1936	Butėnaitė Emilija	Kretinga	dešinės rankos riešas	apkuopė J. A. Pabrėžos kapą
12	1937	moters vaikas			mama meldėsi
13	1937	Šaulinskaitė Tarcizija	Kretinga	kojų liga (16 metų)	pasimeldus Pabrėžai
14	1938	Atkočiūno Petro 7 mėn. duktė Ona Sirena	Kretinga	prie mirties	pasimeldus Pabrėžai
15	1943	Drungilaitė Antonina (siuvėja)	Ankštakiai	akių liga (keli metai)	pasimeldus prie kapo
16		Runkis Valerijonas	Medomiškiai (Laukžemė)		
17		Zaburaitė Viskontienė Petronėlė	Šlaveitai (Darbėnai)		
18		Šerpetavičiūtė Stanislava	Džiaugėnai (Šilalė)		
19		Žukauskienė Marijona	Bijūnai (Garliava)		
20		Burneikaitė Domicėlė	Vitkai (Plungė)		
21		Saulevičienė Turteikienė Melanija	Kaunas		

Mėnesinis šv. Pranciškaus ir šv. Antano mylėtojų laikraštis

12 nr.

1937 m. gruodžio mėn.

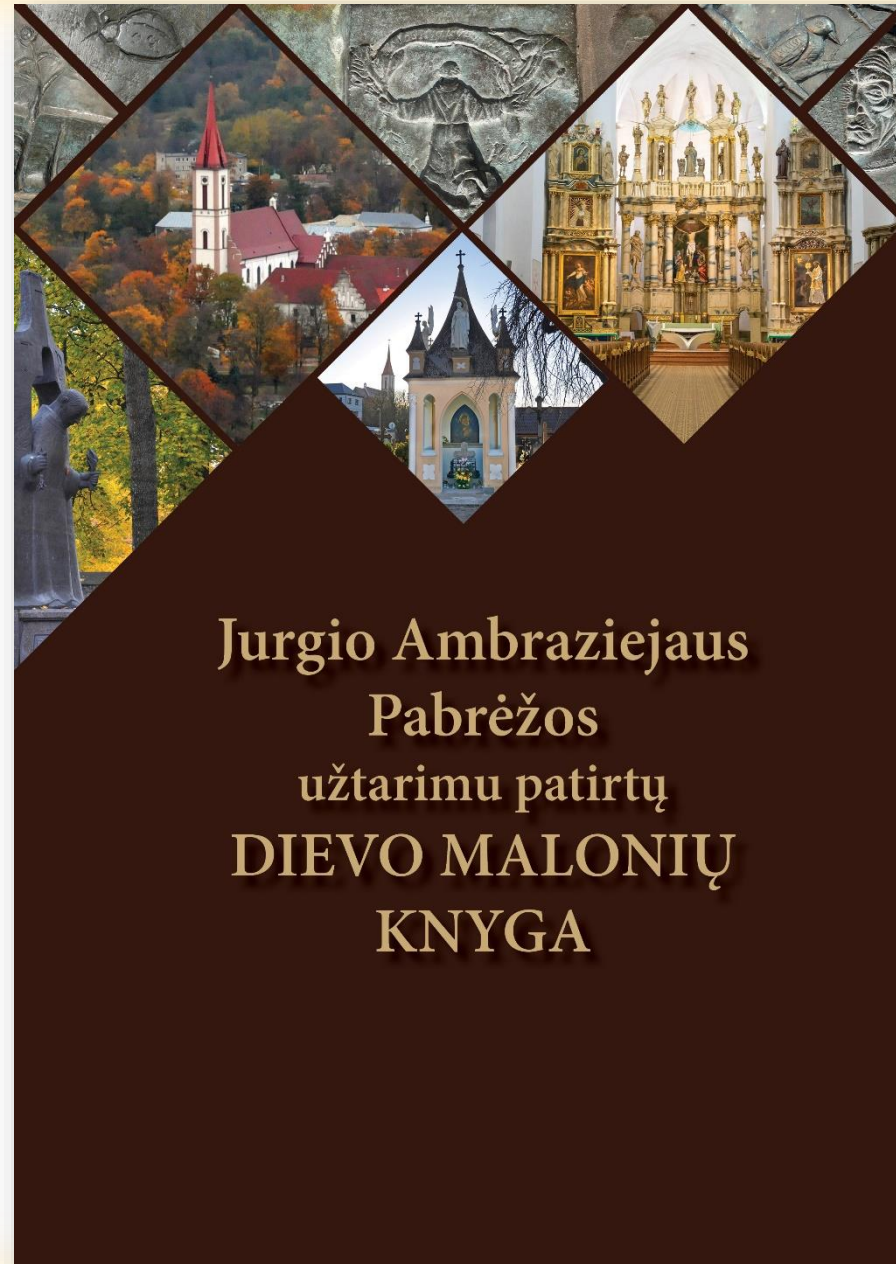
XV metai

Atlankiau Tėvą Pijų, kuris jau 20 metų nešioja savo kūne Kristaus 5 žaizdas, ten įsitikinau, kad tik per kentėjimus šventieji atsiekė aukštą garbę ir laimę Danguje. Dar Tėvas Pijus suteikė man džiaugsmą pranešdamas, kad Lietuvoje Pranciškonų graži ateitis, ir greitai laiku jie taps garsūs ir garbingi; tad kartu ir tretininkai. **Jis liepė tuojau užvesti Romoje beatifikacijos bylą šventojo Tėvo Pabrėžos,** kuris ilsisi Kretingos kapuose. Jo gyvenimas, darbai ir dažnai per jo užtarimą išklausomos maldos liudija jo šventumą, tad, Tretininkai, melskitės, kad Dievas tikrai iškeltų to mūsų švento vienuolio garbę ir Bažnyčia paskelbtų jį Palaimintuoju.

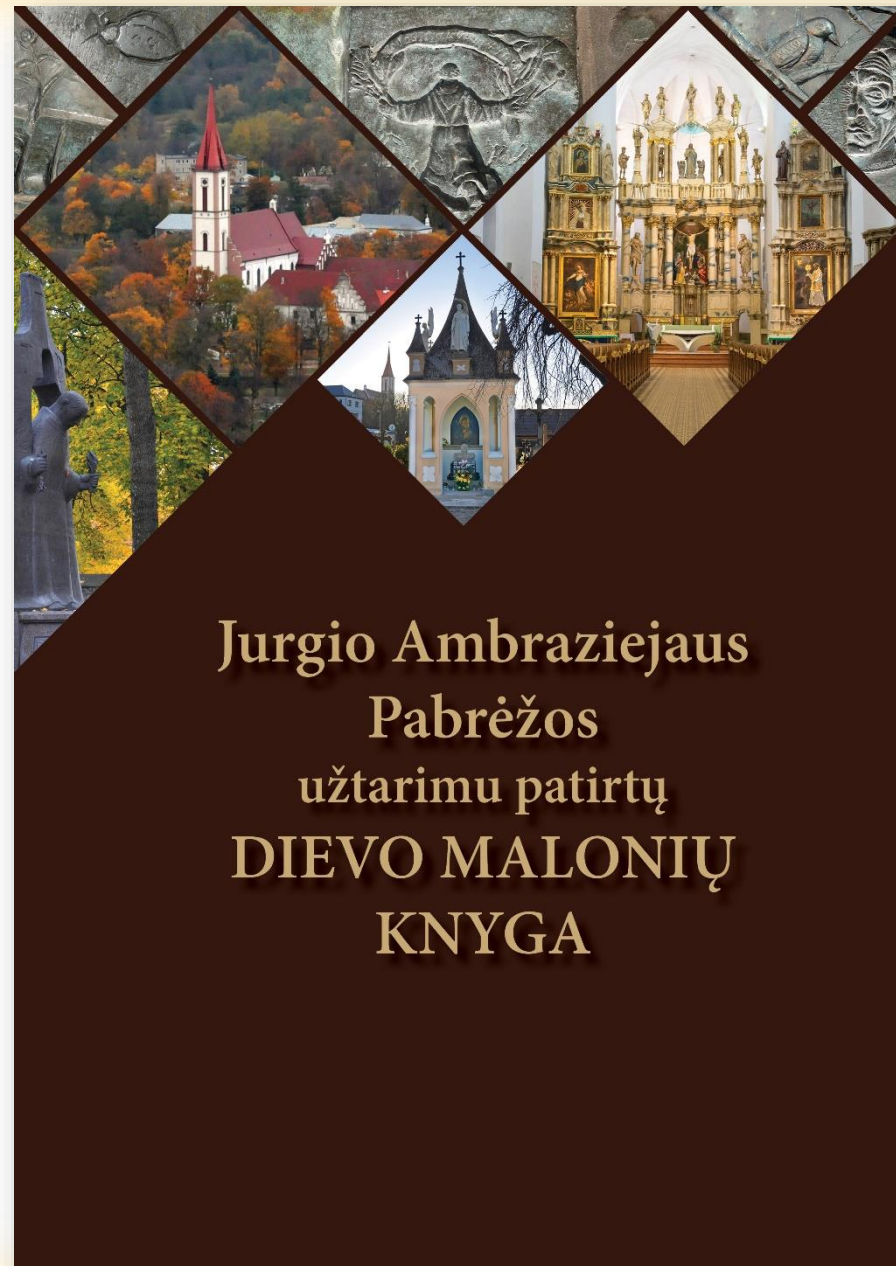
Jus mylintis

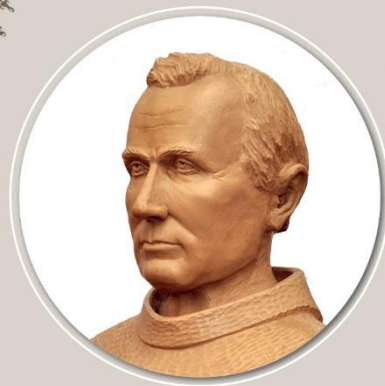
*T. Augustinas Dirvelė, O.F.M.
Provincijalis.*

- 2022 m. vasario mėn. Mažesniųjų brolių ordino Lietuvos šv. Kazimiero provincija ir Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordinas įsteigė Jurgio Ambraziejaus Pabrėžos užtarimu patirtų Dievo malonių knygą.
- Liudijimus apie J. A. Pabrėžos užtarimu patirtas malones kviečiame pateikti atvykus į Kretingos bažnyčią. Atsakingu už liudijimų priėmimą paskirtas Kretingos Apreiškimo vienuolyno gvardijonas kun. Paulius Saulius Bytautas OFM.

- Tarpukario broliai pranciškonai liudijimus užrašinėjo tikėdamiesi, kad jie bus naudojami beatifikacijos byloje.
- Ši knyga tokio tikslo neturi.
- Žinoma, jeigu beatifikacijos byla kažkada ir bus pradėta, ši knyga bus joje paminėta kaip bažnyčios istorinis šaltinis.
- Šiuo metu knygos tikslas – bažnyčios istorijai išsaugoti autentiškus liudijimus ir palikti žinutę ateičiai, kad **Jurgio Ambraziejaus Pabrėžos šventumo garsas** nėra naujas šių laikų reiškinys, bet jau **kelis šimtmečius besitęsiančios tikrovės patvirtinimas.**

Jurgis
Ambraziejus
Pabrėža

(1771–1849)

„Nusistatau būti geru
sielų ganytoju ir gydytoju...”

LIETUVOS
PASAULEČIŲ
PRANCIŠKONŲ
ORDINAS

MAŽESNIŲJŲ BROLIŲ ORDINO
LIETUVOS ŠV. KAZIMIERO
PROVINCIA

Trečiojo Ordino pranciškono kunigo
Jurgio Ambraziejaus Pabrėžos
pašaukimo gyvenimas, asmens
dorybės, paplitęs šventumo garsas ir
nuo seno gyvuojantis atgamtinių
malonių spinduliavimas prie kapo –
svarus pagrindas siekti oficialaus jo
šventumo pripažinimo.

Jurgis Ambraziejus Pabrėža savo
gyvenimu įkūnijo Evangeliją – buvo
uolus sielų ganytojas, pamokslininkas,
kuklus mokslininkas, mokytojas,
vargstančiųjų gydytojas – šventai
gyvenęs žmogus.

Jau pradėti J. A. Pabrėžos
beatifikacijos bylos darbai.

2024 m. lapkričio 4 d.

Mažesniųjų brolių ordino
Lietuvos Šv. Kazimiero provincijos
ministras brolis kunigas
Evaldas Darulis OFM paskyrė
postulatorių kun. Vitalijų Kodį.

Apie patirtas malones ar stebuklus
per kun. J. A. Pabrėžos užtarimą
prašome informuoti
el. paštu: japabreza@gmail.com

Kviečiame prisidėti auka prie
J. A. Pabrėžos beatifikacijos bylos

SKIRTI AUKĄ GALIMA:

MBO Lietuvos šv. Kazimiero provincija
a. s. LT50 4010 0418 0078 1202

Paskirtis:

J. A. Pabrėžos beatifikacijos bylai

2026
04 12
12.30 val.

Dievo Gailestingumo sekmadienį
Kretingos Viešpaties Apreiškimo
Švč. M. Marijai bažnyčioje
iškilmingomis šv. Mišiomis

PRADEDAMA

JURGIO AMBRAZIEJAUS PABRĖŽOS

BEATIFIKACIJOS BYLA

Dalyvauja

J. E. Telšių vyskupas Algirdas Jurevičius, J. E. Panevėžio vyskupas Linas Vodopjanovas OFM,
Mažesniųjų brolių ordino Lietuvos šv. Kazimiero provincijos viceministras br. Andrius Nenėnas OFM,
postulatorius kun. Vitalijus Kodis, Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino dvasiniai asistentai

Kviečia

MAŽESNIJŲ
BROLIŲ
ORDINO
LIETUVOS
ŠV. KAZIMIERO
PROVINCIA

LIETUVOS
PASAULIEČIŲ
PRANCIŠKONŲ
ORDINAS

J. A. Pabrėža internete:

Interneto svetainė:

<http://www.polia.info/Genealogija/japabreza.html>

[geocaching.com](https://www.geocaching.com)
Pabrėžos kelias

<https://www.geocaching.com/geocache/GC9V9X1>

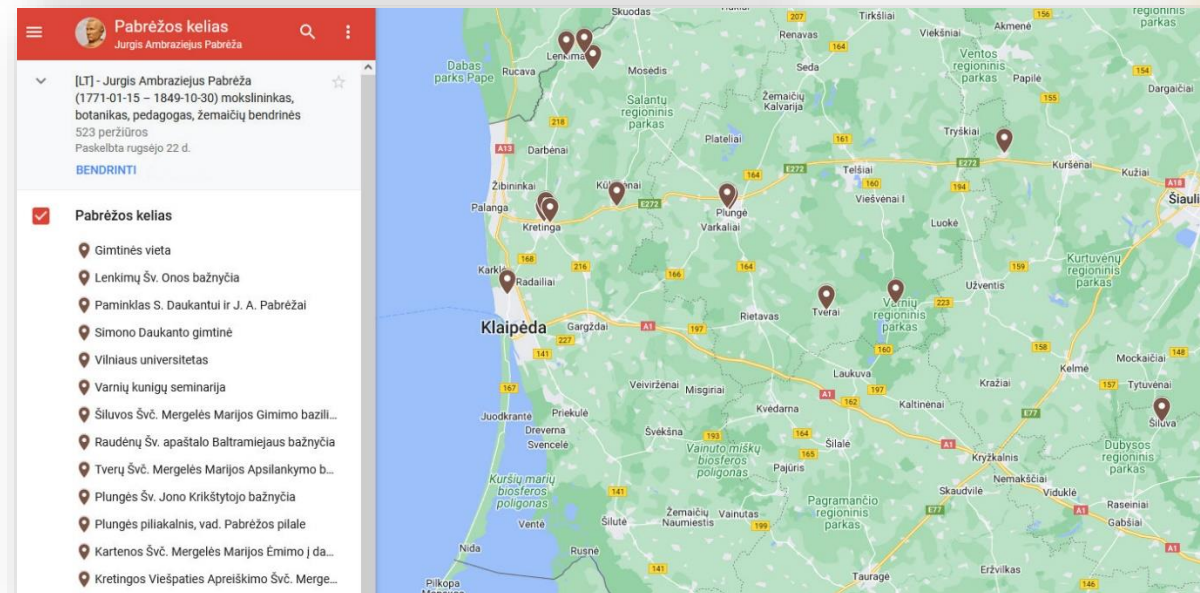
Facebook:

<https://www.facebook.com/JAPabreza>

YouTube:

<https://www.youtube.com/@japabreza>

Google žemėlapiai „Pabrėžos kelias“ <https://by.lt/BAe31>

2026 m. švenčiame net kelis J. A. Pabrėžos gyvenimo jubiliejus:

- 255 metai – gimė 1771 sausio 15 d.
- 235 metai – 1791 m. baigė Kretingos mokyklą *diligentiae* medaliu.
- 230 metų – 1796 m. vasario 26 d. Žemaičių vyskupas Steponas Giedraitis Jurgį Pabrėžą išventino kunigu.
- 210 metų – 1816 m. gruodžio 7 d. davė įžadus Kretingos pranciškonų vienuolyne.
- 205 metai – 1821 m. paskirtas vienuolyno pamokslininku.

Dėkoju už dėmesį

susitikime Kretingoje
pasivaikščioti Jurgio Pabrėžos takais

japabreza@gmail.com